

ки. *ib.* 57. Седнали ми две старви млади Седнале ми на високи диванъ. *ib.* 67. Со 'си коня на диванъ ке пдамъ. *ib.* 84. „Добре дошли, мили гости, Качейте сѣ на дивани!“ *ib.* 168. 4) покой, удобство: Пушка пукна, Янко надна. Коня застана надъ него, Кони диванъ да му чине, Съ грива му сенка чинеше, Съ опашка мухи бранеше. *М.* 97. 5) софа, диванъ: Ясъ ке легна на диванъ да спиа. *М.* 182. *Ср.* сл. више, сѣдѣж, стоѣж, чинѣж, чапразъ. **Дивански** *пр.* придворный: Онзи който сѣдеше на прѣстола обиколенъ съ диванскитѣ болѣрци трѣбаше да е царятъ. *Х. I, 179.* Пливните сички да испливаме бялъ Дунавъ, Да идеме на дивачка земя, Диваци да надбориме. *Вв. 24—26.*

Дивекъ *с. м.* кулишь: Пжтицитѣ кладѣхъ огнь и туряхъ на него котель, да си варѣтъ дивекъ (*кулишь*). *Тб. 19.* Башта държѣше и пари, и дрѣхи, и сичкий харчъ, дивекъ, каша и даже дървата. *ib.* 25: Готвачетѣ варѣхъ дивекъ въ голѣми мѣдни котли. *ib.* 41.

Дивенъ *пр.* странный: Много дивны хора! (*Ужъ это такой народъ!*) *Р. 172.*

Дивечъ Дивичъ Дивячъ *с. м. соб. 1)* дикіе звѣри, *противъ которыхъ дѣйствителенъ въ Аджчелеби слѣдующій заговоръ:* Баяніе. Кога са загуби нѣкой добытъкъ, та завързватъ дивечи да го не поврѣди; като глѣдат на нѣкомъ звѣзда изговарятъ: Излезъ е свѣти Герги на високу боарпе, та ми е посвирилъ ѣдена бурія, та ми е посабралъ воалѣкъ съ воалчетвини, мечки съ мечетини, лесица съ лесичетини, заякъ съ заичетини и всичка жива дивина; та отишиоалъ у триста коваче, та исковалъ триста ключа, та заключилъ всичка дивина: съ уста да не ядоатъ, съ носъ да не душоатъ, съ очи да не глудоатъ, съ уши да не чуатъ, съ ноги да не ходятъ.—Звѣзда-та, която глѣда баячка-та, ако свѣти добръ и ся не скріе, то е знакъ, че нѣма да ся поврѣди добытъкъ-тъ; напротивъ, ако ся скріе звѣзда-та, значи, че ще ся поврѣди. *Ч. 115.* Лѣщацы и дрѣнацы по голѣмо пространство! Тии хранѣтъ горскы дивичы! *Пк. 62.* Лѣсове, въ които ся вѣдило дивячъ. *Л. 12.* Мясо отъ дивечъ е много кораво. *Л. Д. 1869 р. 214.* Колчимъ му ся пощѣ, не ще ся намѣри готовъ дивечъ, а ще трѣбува да иде да го трѣси. *ib. 1873 р. 174.* Въ тая вечери немаше друго месо, отсвѣвъ месо отъ дивечъ който нимфы-тъ бѣхъ пронизали съ стрѣлытъ си на ловъ. *Т. 7.* 2) сельское население: Тязи споредници со са празнували повече-то за дивечъ. А за градъ са тачила сырна-та недѣля. *З. 12.*

Дивѣмъ *са м. дл.* дивлюсь: Всякой си дивѣ на пейнѣ-тъ хубость. *Л. Д. 1871 р. 100.* И самъ чловѣкъ принуденъ е по нѣкога да имъ ся чюди и дивѣ на искусствѣ-тъ работѣ. *ib. 1873 р. 170.*